

நீங்கள் Penelopiad எழுதவண்டி வந்த பின்னணியைப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்லமுடியுமா?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: பழைய புராணங்களை மீள் வாசித்து புதிய பார்வையில் ஒன்றை தரவேண்டும் என்று Canongate புதிப்பாளர்கள் கட்டுக்கொண்டார்கள். நானும் இன்னும் சில எழுத்தாளர்களும் இந்த புரஜக்டில் பங்கு பற்றி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டோம். ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் ஒரு புராணத்தை கையாளவேண்டும் என்பது தீர்மானம். அப்படித்தான் பெனிலோப்பியட் பிறந்தது.

ஓர் எழுத்தாளர் இப்படி புதிப்பாளரிடம் முன்பணம் பெற்றுக்கொண்டு எழுதும்போது நல்ல இலக்கியம் படகைக் குடியுமா?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: பொதுவாக எனக்கு அப்படியான நிர்ப்பந்தத்தில் எழுதுவது பிபிக் காது. நல்ல இலக்கியமும் படகைக் குடியாது. இன்னும் சிலபரே இரண்டு அத்தியாயங்களை எழுதி புதிப்பாளர்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். முன்பணம் பெற்று ஒப்பந்தத்திலும் கையெழுத்து போட்டபிறகு எழுதத் தொடங்குவார்கள். இது எப்படி முடியும்? நாவல் எங்கே போகும் என்று அவர்களுக்கு தெரியுமா? நிச்சயமாக என்னால் அப்படி எழுதமுடியாது. ஆனால் பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் அப்படித்தான் எழுதுகிறார்கள். அது அவர்களுக்கு வேலை செய்கிறது. ஆனால் என்னால் முடியாது.

ஆரம்பத்தில் சிரமப்பட்டது எழுதமுடியாமல் தவித்ததாகக் கூறியிருக்கிறீர்களே? அந்த தடங்கலை எப்படி கடந்தீர்கள்?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: தடங்கல் ஏற்பட்டது Penelopiad எழுதும்போது அல்ல. நான் ஓடிசியை முதலில் நின்கைக் கவில்லை. கனடிய ஆதிவாசிகள் புராணம் நிறைய இருக்கிறது. அதை வதைத்து எழுதலாம் என்று திட்டமிட்டனே. அது சரியாகப் போகவில்லை. இன்னும் வேறு புராணக் கதையை யோசித்தனே. எதுவும் உந்துதல் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு பிறகுதான் ஓடிசியை ரூபகம் வந்தது. உடனடியே எனக்கு ஒரு பிபி கிடத்தை தது.

பெனிலோப்பே ஓடிசியில் ஒரு சாதாரண பாத்திரம். அவளை முதன்மையாக வதைத்து எழுதவேண்டும் என்று எப்படித் தோன்றியது?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: உங்கள்குக்கு ஓடிசி காவியம் பற்றி திரிந்திருக்கும். நான் பள்ளியில் இருக்கும் போது படித்திருக்கிறேன். ஓடி சியஸ்தான் மரக்குதிரை தந்திரம் செய்து திரோஜன் போர் வறெறிக் கு காரணமாயிருந்தவன். அவன் மணமுடித்து சில வருடங்களிலயே போர்க்கு புறப்படுகிறான். அவனுடைய மனைவி பெயர் பனிலோப்பே. அவனுக்காக அவள் ராச்சியத்தை பரிபாலித்துக்கொண்டு இருப்பது வருடங்கள் காத் திருக்கிறாள். போர் முடிந்து திரும்பிய ஓடி சியஸ் மனைவி மலே சந்தகேப்பட்டு மாறுவடேத்தில் வருகிறான். பனிலோப்பேயுக்கு பன்னிரண்டு அந்தரங்க தோழியர். அவர்கள் மலே அவள் உயிராக இருக்கிறாள். மனைவிமலே மாத் திரமல்ல அந்த தோழியரிலும் அவனுக்கு சந்தகேம். பன்னிரண்டு தோழியரையும் தடுக்கிலே படுகிறான். ஒரு கற்றுமும் அறியாத அந்த தாதியரின் கொலை என் உள்ளத்தில் அந்த வயதிலயே பதிந்துவிட்டது. இந்த அநீதி பசேப்படாமலயே காவியம் மலே சலெக்கிறது. இந்தப் பொறிதான் நாவலுக்கு தொடக்கப் புள்ளி. அப்படி தொடங்கிய பிறகு நாவல் தன்னதை தானே எழுதிக்கொண்டது.

எழுத்து தடங்கல் உங்கள்குக்கு முன்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: ஏன் இல்லலை. எழுத்தாளர்களிடம் கட்டப் பிறந்தது அது. எழுத்தும் அதுவும் இரட்டையர்கள். **The Blind Assassin** நாவலை மீன்று தடவை திரும்பி திரும்பி தொடங்கவணை பி இருந்தது. பல பக்கங்கள் எழுதிய பிறகுதான் பிழையான பாதையில் நாவல் போவது எனக்கு திரிந்தது. உடனயே நாவலை நிறுத்தி மீண்டும் ஆரம்பித்தனே. இது பெரிய விசயமே இல்லலை. எல்லா படபாளிகள்குக்கும் நடப்பதுதான். ஒரு முறை 200 பக்கம் எழுதிய நாவலை நிறுத்த வணை பிவந்தது.

எழுதியதை என்ன செய்வீர்கள்? உண்மையிலயே தடுரவீ சுவீர்களா? 200 பக்க எழுத்து வீணாகிவிடும்மே?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: நான் வறுமையான குடும்பத்தில் பிறந்தவள். போர்க் காலங்களை அனுபவித்த நான் எந்த ஒரு பொருளையும் வீணாகக்கூடாது என்பதை சிறு வயதிலயே கற்றிருந்தனே. அந்த 200 பக்கங்களையும் அப்படியே பாதுகாத்து அதிலிருந்து இரண்டு சிறுகதைகளை உருவாக்கி விற்றுவிட்டனே.

உங்கள் எழுத்து மிகவும் இயற்கையானது. ஆடம்பரம் இல்லலை. ஹலெனென்குக்கும், பனிலோப்பேயுக்கும் இடையில் ஏற்படும் பிணக்கு சுவாரஸ்யமாக வரணிக் கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இன்னும் நீட்டியிருக்கலாம் என்று பட்டதே?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: நன்றி. அப்படிச் செய்தால் அதுவே ஒரு ஓடிசியாகிவிடும். புதிப்பாளர் இவ்வளவு வார்த்தைகளுக்கும் முடிக் கவணே டும் என்று ஒப்பந்தம் போட்டிருந்தார். அதை மீறி நான் ஏற்கனவே எழுதியிருந்தனே. இன்னும் ஆழமாக எழுதியிருந்தால் கததை சிசை திரும்பியிருக்கும்.

ஹோமரின் ஓடிசியில் வரும் பனிலோப்பே அதிகம் பசேப்படவில்லை. ஹலெனெபைப் பற்றியே எல்லோரும் பசேனார்கள். பனிலோப்பே ஓடீ சியசை நினதை து அழுகுகொண்டிருப்பாளர்; அல்லது பிரார்த்தனை செய்வாள். அவள் உச்சபட்சமாகச் செய்தது காத் திரும்புதல் ஒன்றைத்தான். தன் அழகில் கர்வம் பிடித்த பனெ ஹலெனெஸ் பாட்டா அரசன் மனெலெசை மணக்கிறாள், ஆனால் பரிசுடன் திரோய் நகருக்கு ஓடிப்போகிறாள். அவளையே ட்பதற்கு நடந்த பத்து வருடப் போரில் பரிசு மடிந்துவிட அவனுடைய சகோதரனை மணக்கிறாள். ஆனால் அவள் அவனுக்கு விசுவாசமாக இல்லலை, போர்த்தோற்கும் சமீபநிலையில் அவனுக்கு துரோகம் செய்ய, அவனும் இறக்கிறான். வாளையே உருவி வெட்டப்போன அவனுடைய கணவன் மனெலெஸை ஒரு கணம் தயங்குகிறான். அவள் தனது ஒரு மார்பைக் காட்டுகிறாள். உடனடியே உருகி அவள் அழகில் மயங்கி காலிலே விழுகிறான். மறுபடியும் ஸ்பாட்டாவாக்கு திரும்பி கணவனுடன் வாழ்கிறாள். அவள் ஒருவருக்கும் உண்மையாக இருக்கவில்லை. அவளுக்காக போரில் லட்சக்கணக்கானோர் மடிகின்றனர். திரோய் நகரம் பற்றி எரிகிறது. ஆனால் அவனுக்கு கிடதை தது நல் வாழ்க்கை. இருபது வருடங்கள் ஓடீ சியசை நினதை துக்கொண்டு பனிலோப்பே வாழ்ந்தாள். திரும்பி வந்த ஓடீ சியஸ் அவளை சந்தகேத ததுடன் அவனுடைய உயிருக்குயிரான தாதியரையும் கொல்கிறான். பனிலோப்பே ஒன்றும் பசேவில்லை. மனெனமாக தன் விதியை ஏற்கிறாள்.

ததோழிப் பனெக்களை தடுக்கிலிட்ட சம்பவம் உங்கள் வர்ணனையில் வருகிறது. இது ஹோமருடைய ஓடிசியிலிருந்து எப்படி மாறுபட்கிறது?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: ஓடீ சியஸ் 20 வருடங்களாகத் திரும்பாததால் பனிலோப்பேயை பல ஆடவர்கள் சமீபந் துகொண்டு மணக்கும் படி வற்புறுத்தினார்கள். அவளும் பல சாக் குகள் சொல்லி நாட்களாகக் கடத்திக் கொண்டே வருகிறாள். ஒரு கட்டத்தில் இவர்கள் சமீபச் சிசையத் தொடங்கிவிட்டார்கள். பனிலோப்பேயுக்கு அவள் ததோழியர்கள் மட்டுமே துணை. தன் ததோழியரை, தன்னைச் சூற்றி வட்டம் போடும் ஆடவருடன் சிநகேதமாக இருக்கும் படி பனிலோப்பே பணித்தாள்; உள்வறிவதற்காக பயன்படுத்தினாள். பல சதித் திட்டங்களை இப்படி முறியடித்தாள். எல்லாம் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் முயற்சிதான். ததோழியர் கூற்றற்றவர்கள். பனிலோப்பேயின் ஏவலை அவர்கள் செய்து முடித்தார்கள். இது என்னுடைய ஊகம், ஹோமர் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஓடீ சியஸ் திரும்பியபோது ததோழிகள் சல்லாபமாக இருந்ததைக் கண்டு சிறிதும் யோசிக்காமல், தீர விசாரிக்காமல் அவர்களை தடுக்கிலே தொடங்கிவிட்டான். கருட்டாக் கவி ஹோமர் இப்படி சொல்கிறார்:

வலயிலே அகப்பட நீ ண்டவால் குருவிகள் ,
 அல்லது புறாக் கள் போல
 அவர்கள் தலகைள் ஒரு நிரயிலே
 கழுத்திலே மாட்டிய சூருக் குடன்
 அவலமான முடிவை எட்டின.
 கால்கள் துடித்தன,
 ஆனால் வெகுநேரம் இல்லை.

எதற்காக பனிலோப்பே மெளனம் சாதித்தாள். அவள் குறுக்கிட்டு ஓடீ சியசதைத்
 தடும் திருக்கலாமே?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: அவள் அடக்கப்பட்டதுக் கிடந்தாள். மலேமும், ஓடீ சியசின்
 கோபத்துக்கு அஞ்சினாள். அவளுடைய தோழியர் அவளுடைய வற்புறுத்தலின்
 பரீல்தான் அவளை மணக்க சமீபந்த ஆடவர்களிடம் உறவு கொண்டார்கள் என்பதை
 எப்பிச்சொல்வாள். அது கிட்டத்தட்ட அவளும் உறவு கொண்டது போலத்தானே.
 இருபது வருடங்கள் கழித்து ஓடீ சியஸ் வருகிறான். ஏற்கனவே
 சந்திக்கப்பட்டிருக்கிறான். போத்தாற்கு மகனும் தகப்பனுடன் சேர்ந்து கொண்டான்.
 இதையும் சொன்னால் கயிறறின நுனியில் அவளும் தொங்குவாள், ஆகவே மெளனமாக
 இருந்துவிட்டாள். ஆனால் அவளுடைய குற்ற உணர்வு இறந்தபிறகும் கட்ட அவளை
 தொடருகிறது.

டலெமாக் கஸ் எப்பி இருபது வருடம் வளர்த்த தாயை உதாசீ னம் செய்துவிட்டு
 தகப்பன் பக்கம் சேர்ந்துகொள்வான்?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: ஓடீ சியஸ் போருக்கு புறப்பட்டபோது டலெமாக் கசுக்கு ஒரு
 வயது. ஓடீ சியஸ் பனிலோப்பேயிடம் சொல்கிறான், 'நான் போர் முடிந்து எப்போது
 திரும்புவனோ தெரியாது. ஆனால் உனக்கு டலெமாக் கஸ் இருக்கிறான். அவனுக்கு
 மீ சை முளகைக் கும் போது நான் திரும்பாவிட்டால் நீ வறே மணம் செய்துகொள்.'
 முதலில் டலெமாக் கஸ் தாய்க்கு அடங்கிய பிள்ளையாகத்தான் வளர்கிறான். ஆனால்
 வாலிப வயது அடந்ததும் தாயை மணப்பதற்கு தயாராக சமீபந்த திருக்கும் ஆடவர்
 கும் பலில் எரிச்சல் படுகிறான். அவர்களோ இவன்கைக் கொல்ல சதி செய்கிறார்கள். தாய்
 எவ்வளவோ தடும் தகப்பனதைத் தேடிச் செல்கிறான். ஓடீ சியஸ் திரும்பியதும்
 அவன் பிச்சகைக் கார வடேம் தரிப்பதற்கு உதவுகிறான். எதற்காக உதவவேண்டும்.
 அவனும் தாயை சந்திக்கிறானா? முற்றிலும் ஆணாதிக் க சமீகத்தின்
 பிரதிநிதியாகத்தான் நாம் அவன்கைக் காணவேண்டும். தகப்பன், தோழியரை
 'வெட்டிப்போடு' என்று கட்டளையிடுகிறான். அந்த தாதியர் டலெமாக் கசுடைய

Written by - அ.முத்துலிங்கம் -

Friday, 01 April 2011 00:00 - Last Updated Friday, 01 April 2011 16:24

பிராயத்தவர்கள்; இவனோடு விளையாடியவர்கள். ஒருவித தயக்கமும் காட்டாமல் பன்னிரண்டு தாதிகளையும் ஓரே கயிற்றில், துணி தோங்கவிடுவதுபோல, தோங்கவிடுகிறான்.

ஓடி சியஸ் சந்தகேப்பட்டதுபோல பனிலோப்பயும் ஓடி சியஸ்மீ து சந்தகேப்பட்டாள் அல்லவா?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: அது வறூவிதமானது. மாறாவடேத்தில் வந்த ஓடி சியசை அவள் சந்தகேப்படுவதுபோல நடிக் கிறாள். அவனுக்கு தரெயாமல் ஒரு பரீட்சை வைக்கிறாள். ஓடி சியசிடம் ஒரு புதுமையான கட்டில் உண்டு, அதற்கு மீண்டு சாதாரணமான கால்கள். நாலாவது கால ஓர் உயிர் மரத்தினால் ஆனது. இந்தக் கட்டில் விசயம் இவர்கள் இருவருக்கு மட்டுமே தரிந்த ரகசியம். தாதிகளுக்குக் கட்ட தரெயாது.

ஓடி சியஸ் திரும்பிய அன்று பனிலோப்பே ஒரு கிழத் தாதியிடம் படுக்கையை வளியே இழுத்துப் போடும் படி பணிக் கிறாள். அசைக்க முடியாத கட்டிலை எப்படி இழுப்பது. ஓடி சியசின் எதிர்வினை எப்படியென்பதை கவனிக்கத்தான் அப்படி சொன்னாள். ஓடி சியஸ் கோபம் கொண்டு வாளை உருவாக்கிறான். அப்போது பனிலோப்பயுக்கு தரெகிறது இவன்தான் உண்மையான ஓடி சியஸ் என்று.

உங்களுக்கு வாழ்க்கையில் ஏதாவது துக்கம் இருக்கிறதா? உதாரணமாக நாலு வருடம் ஹார்வர்டில் படித்தபிறகு டொகரர்பட்டம் கிடைக்காதது பற்றி?

மார்கிரட் அட்வர்ட்: அதிலே என்ன துக்கம். அந்த நாலு வருடங்களும் என் வாழ்க்கையில் மிகவும் மகிழ்ச்சியானவை. என்னுடைய பரோசிரியருக்குத்தான் துக்கம், நான் ஆய்வட்டை சமர்பிக் கவில்லை என்று. காரணம் நான் அப்பொழுதே மும்முரமாக எழுத்தத் தொடங்கிவிட்டேன். அச்சிலும் அவை வந்தன. எழுத்தில் கிடைக்கும் பணமும் எனக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. என்படிப்பில் முழுக் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை, ஆனால் நான் கற்றதை விட படைப்பதில் நிறையப் பெற்றேன்.

கடைசியாக ஒரு களேவி, பனிலோப்பியட் சம்பந்தமில்லாதது. உங்கள் தலைமுடி பற்றியது. நான் உங்கள் இளவயது படங்களை பார்த்திருக்கிறேன். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை உங்கள் தலைமுடி ஸ்டலை பிரபலமானது. இதற்கு விசேஷமாக ஏதாவது கவனிப்பு இருக்கிறதா?

